

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Sunt qui dicant.

Organ for Haslev Gymnasium.

Nr. 2.

Torsdag den 15. April.

1915.

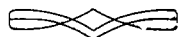
Morten Børups Majvise. (Digtet ca. 1500.)

— 0 —

Frydeligt med Jubelkor
hilses Vaarens Komme,
Svalen melder trindt paa Jord:
„Frostens Tid er omme!“
Land og Hav og Lundens Træ'r
herligt prydes fjernt og nær
— nye Skabnings-Under!
Kraft paa ny vort Legem faar,
lægt er nu hvert Hjertesaar
i de glade Stunder.

Jordens rige Blomsterpragt,
Skovens grønne Smykke,
Fuglesangens Tryllemagt
fylder os med Lykke;
Havets Storme rased ud,
Luften hærges ej af Slud,
Duggens Perler rene
samler Solens Straaleglans
i en dejlig Perlekrans
rundt paa Græs og Grene.

Hvor dog Gud er god og viis!
hvor er Verden fager!
Hvor dog alt til Herrens Pris
Aand og Tanke drager!
Han har stort og smaat paa Jord,
Urten, som paa Marken gror,
Form og Farve givet.
Efter Nat vi Dagen nu
hilse vil med frejdig Hu,
takke Gud for Livet!

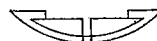

Kolding (Haslev) Skoles Majvise 1724.

— 0 —

Saa lad da Haslev Skole
beholde sine Stole
og Bøger lidt i Fred!
Vi samles i en Skare
og vil i Dag forklare
den Lyst, vi frydes ved.

Da Vaarens Pragt og Ynde
forvoldte, vi begynde
at føre Maj i By,
thi skal man nu fornemme
vor Skoles glade Stemme
med Svar fra Himlens Sky.

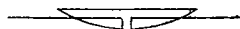

Majvise 1730.

— 0 —

Kom blankeste Sol!
Med mildeste Miner fra Himmelens Pol!
Lad Straalerne kastes i Dag paa vor Stad,
saa bliver hver Borger fornøjet og glad,
naar Skolen ham møder i Majmaaneds Pragt
og skønneste Dragt.

Saa priser han Gud,
at Vinterens kedsomme Tider gik ud.
Han hører de Toner med sødeste Lyd,
som vidne om Sommers livsaligste Fryd,
og ønsker sig derved al Velstand og godt
fra Himmelens Slot.

En Rejsebeskrivelse.

-- 0 --

En gammel Realist, Frida Coles Frederiksen, som jo nok er kendt af Eleverne fra Realskolen, rejste kort før Krigens Udbrud til Polen for at besøge sin Broder, Hr. Direktør Frederiksen. Efter at have været Vidne til nogle af Krigens Rædselsscener og efter mange Genvordigheder kom Frk. Frederiksen endelig hjem. Vi har bedt hende om at skrive sine Erindringer til vort Blad, hvilket hun beredvilligt er gaaet ind paa.

Vi vil lade Frk. Frederiksen fortælle:

„Det var endelig blevet bestemt, at jeg skulde besøge min Broder, der er Leder af et Slagteri i russisk Polen, i en lille By et Stykke fra den meget besungne Weichseflod. Det var med en meget vemodig Følelse, jeg rejste hjemmefra, for det var i den allerdejlige Ste Sommertid, og aldrig havde alt været saa smukt, som netop nu, da jeg skulde rejse fra det og først komme hjem igen, naar det var blevet Efteraar, og det hele var falmet. Saa snart skulde jeg dog ikke engang komme tilbage; men det tænkte jeg ikke dengang. Jeg kom endelig af Sted, og Vemodsfølelsen blev snart skubbet til Side; alle mine Tanker drejede sig kun om det fremmede, jeg var paa Vej til. Hvad mon jeg vilde have set og oplevet, inden jeg vendte tilbage.

Selve Rejsen var ikke videre interessant. I Berlin sad jeg f. Eks. tre stive Timer i en Ventesal af Angst for at komme for sent til Toget, og da jeg endelig var kommet ind i det, var jeg halvdød af Varme, saa jeg aldeles ikke kunde nyde den ellers saa smukke Tur igennem Tyskland. I Thorn mødte jeg min Broder. Vi fo'r i Armene paa hinanden, og jeg tror nok, vi vakte Opsigt ved at kysse hinanden ualmindeligt længe. Vi var ovenud glade for hinanden og skulde nu tilbringe en herlig Tid sammen med Smaature i Omegnen og Udflugter og Rejser til de smukke og seværdige Steder i Polen. Lige der, hvor min Broder boede, Czerniewice hed den lille By, var der ikke særlig kønt, der var ualmindelig fladt og bart; men man skulde ikke langt for at finde smaa idylliske Pletter, Tørvegrave, Smaagrupper af

Træer — de fine smukke Birketræer — (jeg kan forstaa, at Carsten Hauch taler saa meget om dem, de hører ufravigelig sammen med Polen, og noget dejligere Syn kan jeg ikke tænke mig), og saa et Utal af smaa Søer. Er der flere Søer i Finland, saa maa det ikke være let at finde tørt Land der. Vore dejlige Spadsereture kunde saaledes være overordentlig interessante. Vi foretog ogsaa længere Ture med Vogn. Jeg skal lige omtale een.

(Fortsættes.)

Gymnasiehuen.

-- 0 --

Kort efter Sommerferien rejste der sig det Spørgsmaal i I. G.: „Skal vi ikke have en Hue for Haslev Gymnasium, — det har jo alle andre større Skoler.“

Da Sagen vandt stor Tilslutning i Klassen, blev man enige om at appellere til Højesteret, Spørgsmaalet blev paa en pæn Maade forebragt Hr. Rektor Olsen. — Rektor stillede sig velvilligt, og det blev vedtaget, at Huen skal anskaffes i Løbet af Sommeren, saa vi kan begynde at bære den i Tiden omkring Eksamen.

Nu rejste der sig det vanskelige Spørgsmaal: „Hvordan skal Huen se ud?“ Den skal jo bæres af alle Eleverne fra lille Mogens til store Astrid Wendt og Dagmar i I. G. Den skal kunne passe alle de smaa Piger, der gaar med „Haaret ned ad Nakken“, og den skal kunne klæde de unge Damer(!) fra de ældre Klasser, trods „Duller“ og „Bivogne“.

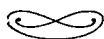
Rektor og I. G. holdt saa Møde en Aften angaaende Sagen, alle mulige og umulige Slags Huer blev foreslaet, men forkastet. — Der blev skrevet til København efter Prøver paa Huer — Posttrafikken ad „de skraa Brædder“ blev i den følgende Tid formelig livlig, — og endelig kom man til det Resultat, at Huen skal have samme Facon som de russiske Officershuer — omtrent som Karl Neergaards Søndagshue; der skal blot Skygge paa. —

Det bliver en fiks og klædelig Hue, og

det vil pynte meget med den lille Kokarde foran paa den.

Gymnasiasterne faar en ekstra Snor om Huen, for at Folk ikke skal tro, de er Elever fra Mellemskolen, — det vilde i Sandhed ogsaa være noget af det værste, der kunde hænde dem!

Huen vil sikkert komme til at spille en stor Rolle i Fremtiden, den vil blive den dominerende saavel blandt Hattetøjet paa Skolen som paa — Jernbanegade. *manus nigra.*

Gymnasetrafikken.

—o—

Danmark har efterhaanden faaet flere stærke Fæstninger, og til de stærkeste maa Gymnasiet vistnok regnes paa Grund af, at den er utilgængelig. Man hører og læser om Fæstningsværker omkring forskellige Byer, der har kostet umaadelige Summer; men her staar man overfor, maaske Verdens stærkeste Fæstning, og dens Befæstningsanlæg har ikke kostet een Øre Landet mister desværre dette Fort; thi en Arbejderhær paa 3—6 Mand er beskæftiget med at lave en Vej gennem de bundløse, uhyre Sumpe, som omgiver Bygningen.

Nu, naar den bliver færdig, kan man rimeligvis klare sig med et Par Fedtlæderstranspande til at komme derop med, og et Par Sko til at tage paa, naar man endelig naar dertil. Tidligere maatte man (en virkelig Oplevelse) bruge et Par til at naa en vis stor Sten, som laa midtvejs, — der skiftede man saa Strømper og Støvler, og naaet til Indganden kunde man tage Fodtøj paa, som bruges i civiliserede Egne.

Nu er Trafikforholdene heldigvis bedre, men der mangler meget endnu. Det føleligste Savn er jo Sporvognen, der maatte have Stoppested, hvor den store Sten før laa; thi der vilde det være praktisk at anbringe et Traktørsted, men denne moderne Opfindelse kommer forhaabentlig snart. *F.*

Skræp.

—o—

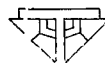
Jeg foreslaar, at vi kalder Bladet Skræp, fordi Skræp bed; og Bladet skal bide igennem Dumheden og Indbildskheden. Det skal som Skræp kæmpe for Sandhed og Retfærdighed; men naar Skræp bed, sang det, saa det var en Lyst at høre, og vort Skoleblad skal ogsaa lyde paa en saadan Maade, at det bliver til Lyst. *Kai Jenssen, IV. M.*

„Arbejdet adler.“

—o—

Hvor er Kosteleverne dog lykkelige; de har næsten Adgang til alt, og nu har de ogsaa faaet Adgang til at blive Millionærer, for efter Rygterne i Byen (og Rygterne taler for en Gangs Skyld sandt) har de dannet en Forening „Arbejdet adler i Haslev.“ Foreningen, der tæller 15 Medlemmer, har til Opgave at lære Medlemmerne at bestille noget, og saa samtidig at tjene Penge, og det gør d'Hrr. Kostelever i høj Grad, for de faar 5 Øre, skriver fem Øre, i Timen for Arbejde, der udføres for Skolen. De er f. Eks. ved at lave Sløjdrum paa Loftet af Gymnasiet, og til Førere for dette og andre Arbejder er der valgt en Bestyrelse bestaaende af Jens Cederskjold, Chr. Weibel, H. P. Nyborg og Mogens Funder, men højt hævet over alle disse Ledere staar Hr. Rektoren som Foreningens høje (i Rang) Protektor. *X.*

Høilighed er en god Ting —

er der jo et gammelt Ord, der hedder, — men det kan overdrives! De unge Mennesker i I. G. er jo blevet helt berømt for deres Hjælp-somhed mod Klassens Damer, naar de skal have Overtøjet paa. Det kan imidlertid volde de andre Kammerater Ubehageligheder, nu efter at I. G.s Knager er flyttet ned paa nederste Gang, lige foran Trappen.

Et Eks. herpaa: Forleden Dag slap I. G. Kl. 2, og idet de skulde have Overtøjet paa, ringede det op fra Frikvarteret. Eleverne begyndte pænt og roligt to og to at gaa op til Timen; men da de naaede Trappen, maatte hele Toget standse, „Langeland,“ var nemlig i Færd med at hjælpe en af „Damerne fra Gymnasiet“ Tøjet paa. Der skulde god Tid til for at stoppe Kraven pænt ned, og det rørte ham ikke, at der begyndte at opstaa Panik. Endelig havde han røgtet sit Hverv tilfredsstillende, og — Passagen blev langt om længe fri.

Der er da andre Mennesker til end „Gymnasiets Damer!“ X.

Eksamen.

—o—

I Begyndelsen af Juni begynder Real- og Mellemskoleeksamen.

4 Realister og 19 stud.mellemer har meldt sig til denne Modenhedsprøve.

Vi maa haabe, at denne maa faa et gunstigt Resultat; det har vi al Grund til at tro.

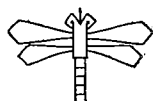
En Bøn til Fru. Bloch.

—o—

I den senere Tid forekommer det mig at f. Eks. Lagkagerne er blevet mindre hos Skolens intime Ven, Fru Bloch. Det vilde være ønskeligt, om Fruen for Eftertiden blot vilde lægge 0,5 cm til hvert Stykke Lagkage.

Saafermt dette skete, tror jeg, at Handelen vilde vokse „enormt.“

En flittig Kunde.

Har De hørt —

—o—

at den sidste Mode for „Damer“ er Propeller i Nakken,

— — —

at Nyborg i sidste Nummer har forvekslet sit eget Valgsprog med Langelands, men det kan han vel ikke gøre „Fur“,

— — —

at han indrømmer Fejltagelsen, da der skal staa: „Jeg stikker altid af, naar det gælder.“

— — —

at Philips halvårlige Klipping er for Døren,

— — —

at V. V. slider Skosaaler i Jernbanegade til ingen Nytte,

— — —

at en af Damerne i I. G. spiller 3 Slags Fløjte,

— — —

at Gymnastikopvisningen finder Sted i denne og følgende Uge.

